

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення
результатів дисертації

Чжен Тунтун

**«Методика формування диригентсько-хорової техніки майбутніх учителів
музичного мистецтва у процесі художньої інтерпретації»,**
поданої на здобуття наукового ступеня доктора філософії
в галузі знань 01 Освіта/Педагогіка за спеціальністю
014 Середня освіта (музичне мистецтво)

Актуальність теми дисертаційного дослідження. У контексті глобальних трансформацій мистецької освіти та впровадження стандартів Нової української школи, підготовка вчителя музичного мистецтва потребує переосмислення традиційних підходів. В умовах реформування сучасної мистецької освіти особливої ваги набуває професійна підготовка вчителя музичного мистецтва, здатного не лише технічно відтворити партитуру, а й виступити в ролі інтерпретатора, творця художнього образу. Дисертація Чжен Тунтун є надзвичайно своєчасною, оскільки вона звертається до проблеми синтезу технічної майстерності диригента та глибини художнього осягнення музичного твору. Актуальність роботи підкреслюється необхідністю подолання суперечності між традиційним «технократичним» підходом до диригування та сучасними вимогами до вчителя музичного мистецтва, як фахівця з розвиненим художньо-творчим мисленням, здатного до смислового наповнення виконавського процесу. Автор справедливо розглядає диригентсько-хорову підготовку як комплексний інструмент, де техніка є засобом передачі намірів хормейстера, інформації про метр, ритм, темп та динаміку для досягнення цілісного художнього образу. Дослідження є своєчасним з огляду на потребу суспільства у фахівцях, здатних інтегрувати виконавську майстерність із педагогічними завданнями.

Дисертаційна робота логічно структурована за викладенням змісту, підтверджується цитатами з авторитетних джерел, які відображають сучасну точку зору на досліджувану проблему. Тема дослідження розкрита, завдання виконано, обґрунтовано висновки, які мають практичне значення для вдосконалення процесу вищої диригентсько-хорової освіти. Автором доведена

доцільність використаних теоретичних та емпіричних методів дослідження, результати яких довели ефективність запропонованої моделі.

Дисертаційне дослідження Чжен Тунтун відзначається глибиною методологічного обґрунтування. Автор слушно обирає комплекс наукових підходів, що дозволяють розглянути об'єкт дослідження багатогранно. У розкритті методологічних засад дослідження найбільш оптимальними у вирішенні поставлених завдань з позицій формування диригентсько-хорової техніки майбутніх учителів музичного мистецтва у процесі роботи з хором виявилися такі наукові підходи: *системно-цілісний підхід* забезпечує єдність теоретичного, психолого-педагогічного та виконавського аспектів підготовки; *особистісний* та *акмеологічний* підходи акцентують увагу на саморозвитку студента та його прагненні до найвищих професійних досягнень; *діяльнісно-творчий підхід* постає як ключовий інструмент розвитку індивідуального диригентського стилю через практичну інтерпретаційну діяльність.

Окреслена методологічна рамка дослідження дозволила автору вийти за межі суто технічного навчання та розглянути диригентсько-хорову техніку як складний інструмент вирішення художніх завдань.

Наукова новизна та основні результати. Дисертантка чітко окреслює позиції щодо наукової новизни дисертації, яка полягає в авторській інтерпретації формування означеного феномена.

Уперше розроблено методику формування диригентсько-хорової техніки майбутніх учителів музичного мистецтва у процесі художньої інтерпретації.

Основним внеском автора у педагогічну науку є розробка та обґрунтування структури диригентсько-хорової техніки, яка включає три взаємопов'язані компоненти: *пізнавально-цільовий*: орієнтований на мотивацію та зацікавленість студента у створенні яскравого музичного образу; *знаннево-орієнтаційний*: охоплює когнітивну базу, ерудованість та здатність до асоціативного мислення; *виконавсько-інтерпретаційний*: відображає здатність до практичного втілення задуму, поєднуючи точність авторських вказівок із власною творчою оригінальністю.

Вагомим науковим здобутком є визначення базових *принципів* підготовки, таких,

як: інтегративності (цілісність фахової підготовки), індивідуалізації (урахування унікальності особистості) та художньо-творчого конструювання. Останній принцип заслуговує на особливу увагу, оскільки він корелює з сучасними вимогами до конкурентоспроможності мистецьких проєктів у суспільстві.

Центральним елементом роботи і цінним здобутком дисертаційної роботи вважаємо запропоновану *авторську модель* методики формування диригентсько-хорової техніки майбутніх учителів музичного мистецтва у процесі художньої інтерпретації, яка представляє повний технологічний цикл формування диригентсько-хорової техніки від визначення мети до діагностики результатів. Це свідчить про високий рівень методичної продуманості дослідження.

Необхідно відзначити логічність побудови методики, яка складається з *етапів*: аксіологічно-мотиваційного, який спрямований на створення внутрішніх стимулів та ціннісного ставлення до професії; інформаційно-аналітичного, який фокусується на розвитку аналітичного мислення та інтеграції теоретичних знань у практичну площину; виконавсько-творчого, який є завершальним етапом, де відбувається кристалізація індивідуального стилю та відпрацювання навичок взаємодії з хором.

Експериментальна частина дослідження, викладена в роботі, підтверджує ефективність запропонованої методики. Достовірність висновків підтверджується результатами дослідно-експериментальної роботи. Автором розроблено критерії та показники оцінювання для кожного компонента, що дозволяє об'єктивно оцінювати рівні сформованості техніки, а позитивна динаміка рівнів сформованості техніки в експериментальній групі свідчить про наукову достовірність отриманих результатів.

Практичне значення дослідження. Практична цінність дослідження полягає у створенні конкретного методичного інструментарію, а саме: анкет, проблемно-інтерпретаційних завдань, методів емоційно-образного занурення та творчого аналізу хорових творів. Ці матеріали можуть бути впроваджені в освітній процес мистецьких факультетів вищих навчальних закладів.

Результати дослідження достатньою мірою апробовані у публікаціях автора, зокрема у фахових виданнях України (3) та матеріалах міжнародних конференцій.

Висновок: дисертаційне дослідження Чжен Тунтун «Методика формування диригентсько-хорової техніки майбутніх учителів музичного мистецтва у процесі художньої інтерпретації» є цілісним завершеним дослідженням, що відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 і може бути подане до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 014 Середня освіта (музичне мистецтво).

Рецензент:

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри хорового диригування
та теорії і методики музичної освіти
УДУ імені Михайла Драгоманова

